

Dankbaar herinneren wij ons

Johan Kwekkeboom

(Johannes Gerardus)

Geboren te Overdinkel op 4 mei 1917.

Aldaar overleden op 6 januari 2000 en bij Ma begra-
ven op de 11de.

Pa's wens om het millennium te halen is vervuld. Andere wensen ooit door hem gekoesterd, bleven onvervuld, . . . uitvinder worden, of astronaut, of de 1 miljoen winnen.

Die laatste morgen van zijn leven, Driekoningen, viel er bij pa weinig meer te wensen over. Omringd door kinderen en kleinkinderen, stierf hij in volle overgave, bewust, vredig en in alle rust. Zijn leven was immers voltooid.

Hij ging terug naar zijn Schepper om te zijn bij zijn en onze liefste Ma, Marietje Olde Meijerink.

Twintig jaar geleden overleed Ma, juist toen wij kinderen allen het ouderlijk nest uitgevlogen waren, en wij dus op onze 'plaats waren'.

Nu heeft Pa haar gevolgd. Net zoals toen, zijn wij ook nu intens verdrietig, maar toch anders, want we gunnen hem de eeuwige rust met Ma.

Pa woonde aanvankelijk alleen, maar hij voelde zich verre van alleen. Hij genoot van de natuur, liefst kleurig, de vogels, de sterrenhemel, z'n eigen vele en veelsoortige dieren, z'n kinderen en kleinkinderen. Hij was

voor velen 'n echte lievelings-opa. Al heel vroeg moest hij aan het werk. Begiftigd met een uitermate scherp verstand, had hij al gauw leidinggevende functies in de textielindustrie, eerst bij Jannink, en daarna bij van Heek. Ofschoon voor hem destijds geen studiekansen weggelegd waren, wist hij, door zelfstudie en door z'n brede belangstelling, van heel veel dingen mee te praten en kon hij zelfs zijn kleinkinderen in hun studie begeleiden. Letterlijk alles had zijn interesse. Verknocht met de natuur, genoot hij van z'n tuin, waar 'kleur' in moest zitten, van z'n 'kwekerij' en z'n prieeltje. Eigenhandig maakte hij ontelbaar veel vogelkooitjes en voederkooien. Op die manier was hij omgeven door mensen, want kopers kwamen van heinde en verre. Toen hij wat ouder werd, kwamen Frieda en Gerrit in 1990 weer terug naar het ouderlijk nest, de geboorteplek, om dicht bij pa te zijn en te wonen en op die manier hem beter te kunnen blijven verzorgen. Pa was een perfectionist, alles moest 100% in orde zijn. Buitenshuis keurige kleding, smetteloos overhemd, stropdas, gepoeste schoenen, . . . Binnenshuis alles netjes in de verf, nieuw behang, verse planten, frisse bloemen, . . .

Nu is hij aangekomen bij God die alles in allen is. Lieve pa en opa, wij danken je voor al je liefde voor ons en je voortdurende nabijheid, je grootmoedigheid en je hartelijkheid, je humor en je verhalen uit de oorlogstijd, je echte grote liefde voor Ma en je goede verstandhouding met ons, je gezellige gastvrijheid, en je waardig afscheid van ons allen die laatste dag op het ziekbed.

Rust nu in vrede.

Dank voor uw belangstelling en medeleven.

Kinderen en kleinkinderen.